

BELOOFD IS BELOOFD

Door Victor A.C. Remouchamps. Luitenant-kolonel der artillerie (b.d.)

Militair en politiek analist

Datum: 12 februari 2017

Inleiding

Kijkend in de achteruitkijkspiegel kan de geloofwaardigheid van een politicus getoetst worden en niet alle regerende bestuurders doorstaan die toets glansrijk. Zeker niet in het Westen. Vanuit die invalshoek is het interessant en relevant om te evalueren in hoeverre Poetin een man van zijn woord is.

Geen loze lege beloftes

Tien jaar geleden waarschuwde de Russische president op de 43e internationale Conferentie voor Veiligheidsproblematiek in München, in een 74 minuten durende toespraak, o.m. voor de effecten van een unipolaire wereld en de verdere uitbreiding van de Westerse invloedsfeer.

In zijn uitspraken over de unipolaire wereld die vooral tegen de USA gericht waren, belichtte hij o.m.

"I consider that the unipolar model is not only unacceptable but also impossible in today's world. And this is not only because if there was individual leadership in today's - and precisely in today's - world, then the military, political and economic resources would not suffice.....unilateral and illegitimate actions have not resolved a single problem. On the contrary, they have become the generator of new human tragedies...what is even more important that the model itself is flawed because at its basis there is and can be no moral foundations for modern civilization."

Opmerkelijk in die uitspraak is zijn vaststelling dat eenzijdige illegaal georiënteerde acties van en door een staat niet resulteren in een standvastige politieke oplossing. Opmerkelijk, omdat hij met de annexatie van de Krim en de geënceneerde inval in het oosten van de Oekraïne zelf die vaststelling heeft genegeerd.

Vermoedelijk oordeelt hij dat zo'n boodschap niet voor de boodschapper geldt.

Zijn reactie op de uitbreidingstranches van de NAVO was een duidelijke waarschuwing voor volgende tranches. Tegen de achtergrond dat het Kremlin er vast van overtuigd is en blijft dat het Westen¹ zich niet heeft gehouden aan de vermeende belofte zijn invloedsfeer niet verder richting Moskou op te schuiven, waarschuwde hij dat Rusland de implementatie van volgende tranches niet zou accepteren. Die waarschuwing materialiseerde hij nauwelijks een jaar later door als reactie op het voornemen van Georgië om een NAVO-lidmaatschap te overwegen, het land binnen te vallen. Een soortgelijk voornemen door Kiev resulteerde in

de annexatie van de Krim en de inval in het oosten van de Oekraïne. Zoals gebruikelijk kleurde de *Einkreisungsangst* die twee Russische besluiten en werd het argument dat

De tekst op het bord luidt: "Free Society"

Rusland van buitenaf bedreigd werd in zijn bestaan, weer uit de bovenlade gehaald. Zijn woorden *"the Russian bear won't give up its taiga,"* spraken boekdelen en waren toen al een waarschuwing voor buurlanden zoals de Baltische staten.

Bovendien zette hij zich in felle bewoordingen af tegen de OSVE/OSCE (waar overigens ook de Russische Federatie lid van is)....

"As is well-known, this organization was created to examine all - I shall emphasize this - all aspects of security: military, political, economic, humanitarian and, especially, the relations between these spheres.....we see that this balance is clearly destroyed. People are trying to transform the OSCE into a vulgar instrument designed to promote the foreign policy interests of one or a group of countries.these organizations are formally independent but they are purposefully financed and therefore under control."

Poetin was en is van mening dat Europese NAVO-lidstaten, ondersteund door de USA, binnen de OSVE van plan waren en zijn om Rusland (verder) in diskrediet te brengen. Sindsdien beschouwt hij de EU als een tegenstander van Rusland. De consequentie van die kanttekening is dat het Kremlin zich lijkt te concentreren op het onderuithalen van de optische samenhang binnen de EU, onder meer door bilaterale contacten.

Xenia Kirillova

Syrië heeft onderstreept dat vluchtelingenstromen bijzonder effectieve en efficiënte instrumenten zijn om de cohesie in Europa en Europese landen te ondergraven. Volgens

Georg Vella heeft het Kremlin een scenario op tafel liggen (of al in uitvoering gebracht) om de instabiele toestand in Noord Afrika uit te buiten en te proberen Europa door substantiële vluchtelingenstromen vanuit Libië en Tunesië aan het wankelen te krijgen. Het Kremlin verwacht daarmee vooral naar binnen gerichte nationalistische politici - tijdens de aanloop

Xenia Kirillova

naar en na de aankomende verkiezingen in Frankrijk en Duitsland -ervan te overtuigen een pro-Moskou koers te volgen. Xenia Kirillova, een Russische journaliste met een Amerikaanse thuisbasis, denkt dat de banden die het Kremlin al jarenlang heeft met de Libische rebellenleider Halif Haftar daarin een relevante rol kan gaan spelen. Diens strijders maken grote stappen in westelijke richting om een toestand met catastrofale gevolgen te creëren.

Als het Kremlin er in slaagt om een groot verbond van anti-Tripoli groepen en netwerken tot stand te brengen, zijn een nieuwe burgeroorlog en de daarbij behorende vluchtelingenstromen onvermijdbaar. Poetin verwacht dat gezien de manier waarop Brussel de vluchtelingenproblematiek vanuit het Midden Oosten heeft benaderd, een nieuwe migrantenstroom tot grote politieke gevolgen zal kunnen leiden. Een ontwikkeling die door hem als buitengewoon aantrekkelijk wordt beschouwd en reeds heeft geleid tot alarmmaatregelen van de EU met Libië.

Wat volgt?

Het lijkt er steeds sterker op dat het Westen zich een zeer slechte dienst heeft bewezen door de woorden van Poetin niet op waarde te schatten. Men heeft zich zelf in slaap gesust! Door de opkomst van politici die het politiek-correcte denken en handelen van zich af hebben geschud, snelt de polarisatie in het Westen voorwaarts. Dat is koren op de molen van Poetin die met de handen in de zakken kan toekijken hoe West Europa zich met voortvarendheid nog dieper in de politieke en financiële problemen brengt.

Vandaar Putin' s steun voor alle ultrarechtse en ultralinkse politieke stromingen in Europa, met als enig doel het verzwakken van de kracht van een Verenigd Europa.

Poetin heeft herhaaldelijk openlijk kenbaar gemaakt dat de Baltische landen, Oekraïne en Georgië kunstmatige entiteiten zijn met grenzen die in 1991 door het Westen (alweer) aan Rusland waren opgedrongen. Het Ministerie van Propaganda laat geen kans onbenut om nepnieuws te verspreiden, waaruit zou blijken dat in die landen een "door het volk" ontketende stroming bestaat om de status quo van voor 1991 te herstellen. Rusland zal er alles aan doen om die krachten in voornoemde landen te ondersteunen.

Het is raadzaam om woorden van Poetin serieus te nemen en vast te stellen of er sprake is van feit of fictie. De reactie van de meeste Westelijke landen op de rede van Poetin in 2007, was over het algemeen een van "ongeloof" en zijn uitspraken werden in de MSM geridiculiseerd. Zo'n reactie is behoorlijk onvolwassen en uit de beelden in de achteruitkijkspiegel kan worden vastgesteld dat Poetin - in tegenstelling tot Westerse bestuurders als Obama - zijn woorden waar heeft gemaakt. Wanneer de Brusselse reactie

net zo lauw is als tien jaar geleden, zal Poetin opnieuw geen stobreed in de weg gelegd worden om zijn destabiliserende inspanningen uit te breiden en te intensiveren.

¹ In de personen van Baker, Hurd en vooral Genscher.